

enig i, at det jo ikke er de decentrale værker, der kan konvertere fra kul til gas, for de er til gas pr. definition, men de centrale værker kan, så det er jo rigtigt nok.

Nogle siger, det ligger på 100 kr. pr. CO₂-ton, andre siger, det er helt nede på 80 kr., så det skal nok komme. Så snart kvoterne stiger, så kommer det. Så hvorfor gøre det til at begynde med? Hvorfor ikke vende bøtten?

Det, jeg venter på, når vi nærmer os 2008, 2012, er, at det så måske er muligt ved hjælp af brændselsceller at gå ind og gøre indhug i transportsektorens CO₂-udledning. Lad os da følge teknologiuudviklingen og mulighederne, som de nu kommer, og så lad os starte med det billigste først.

Så vil jeg lige sige med hensyn til teknologiuudvikling, at jeg håber, at hr. Martin Lidegaard følger med i, hvad der foregår med savsmuldsværkerne nede i Rumænien. Det er altså danske virksomheder, der sætter dem op. Det er danske virksomheder, der går ind og forbedrer det næste værk med erfaringer fra det foregående værk, og det er altså danske penge. Jeg må spørge: Hvor havner pengene ellers?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med fru Helga Moos. Det sidste har hun jo fuldstændig ret i. Selvfølgelig kan danske virksomheder også hente penge hjem ved at investere i udlandet, det er netop derfor, at ideen med Joint Implementation og fleksible mekanismer også har noget for sig.

Tit tror jeg bare, at det sker bedst i samarbejde, altså at vi har nogle hjemmeerfaringer og så nogle ude. Det er der, der ligger nogle strategiske muligheder. Så det er jo rigtigt, at det er der, perspektiverne ligger, så det er vi sådan set ikke uenige om. Det kunne være, at fru Helga Moos og jeg skulle sætte os ned og prøve at se, om ikke vi kunne lave et forlig.

Til fru Aase D. Madsen vil jeg bare sige, at det jo er rigtigt, at vi har siddet – og det tror jeg vi er fælles om – og forsøgt at skabe en parallelitet mellem andelselskaberne og de kommunale selskaber. Jeg tror også, vi har gjort den fælles erfaring, at det er meget svært, for vi er i den enestående situation, kan man sige, at de andelsbaserede selskaber jo er ejet af brugerne allerede, og det vil sige, at de får pengene og beholder dem, om jeg så må sige, bortset fra den skat de betaler til staten ifølge erhvervsretlige regler.

Så har vi altså en særlig historisk situation, at vi skal til at sælge ud af de kommunale elværker. Det er noget, vi gør én gang. Det bliver meget svært at lave et regelsæt for det, der er fuldstændig parallelt til det andelsbaserede, selv om vi alle sammen gerne vil gøre det så meget som muligt.

Det er klart, at jeg godt ved, at resten af midlerne bliver deponeret, men de bliver dog udbetalt over 10 år så. Vores pointe er sådan set i al almindelighed: Hvorfor ikke sige, at disse værdier sådan set er skabt af forbrugerne og ikke primært af ejerne, så hvorfor ikke kvittere for det over for forbrugerne ved at sige, at i det mindste sender vi ikke en ny regning til jer.

Jeg advokerer ikke for, at det er hundrede procent, der skal gå til vindmøller f.eks. Næh, jeg advokerer for, at det er den del af regningen, som forbrugerne ellers skulle betale, og så må vi sætte os ned og spørge, hvordan pengene er brugt på den bedste og fornuftigste måde.

Jeg forstår ikke, at fru Aase D. Madsen bliver så gal, hver gang jeg nævner det, for jeg synes faktisk, der går en lige linje fra oppositionen til Dansk Folkeparti, og det er brugt, jeg ved ikke hvor mange gange.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan ikke forstå, at hr. Martin Lidegaard ikke kan se, at i det øjeblik kommunen f.eks. tilbagebetaler sin gæld, så er der et provenu til, at man f.eks. kan sætte skatterne ned. Det er jo ikke sådan, at det er den rene tilsætning.

I det øjeblik, de sælger deres elselskaber, forsvinder det hele jo ikke op i den blå luft, selv om de skal betale lidt ind til statskassen. De får det jo tilbage ved, at kommunerne får et råderum. Man skal ikke betale renter, man skal ikke betale afdrag. På den ene eller den anden måde får man da et råderum i kommunerne, når man har betalt sin gæld tilbage.

Og så håber vi jo fra Dansk Folkepartis side, at man bruger det til en skattenedsættelse, og det tror jeg også regeringspartierne gerne ser.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu er jeg ikke helt sikker på, hvad det egentlig er, vi diskuterer, og hvor vi er kommet hen. Men jeg tror ikke, jeg vil gå ind i, hvad kommunerne bruger deres penge til, for det må jo blive deres